73ste Jaargang — Nr 50

Zaterdag 17 December 1927

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

ADVERTENTIEN.
Prijs per regel .....fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws .....fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten .....fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :
van 1 tot 4 regels .....fr. 2.50
Elke regel meer .....fr. 0.25
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

BUREEL EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84855.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar. vooraf betaalbaar.
25 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

WAAR IS DE WAARHEID ?

BEMINT GIJ DE WAARHEID ?

LEES DAN HET VOLGENDE.

Dit is het woord van Christus:(MarcXIII) « **Ziet toe dat niemand u verleide.** Velen zullen onder mijnen naam komen en zeggen dat Ik het ben en velen zullen ze verleiden.

Als dan iemand u zegt : « Zie, hier is de Christus, zie, daar ! » gelooft het niet. Valsche Christussen zullen er opstaan en valsche profeten, en teekenen en wonderen doen, om, als het kon, de uitverkorenen te verleiden. Gij nu, past op ! Ik heb u alles voorzegd ».

Dit woord herhalen wij tot u :

Ziet toe dat niemand u verleide !

Christus kan niet hier en daar zijn. Alleen aan de Roomsche Kerk heeft Christus gezegd : Ik zal met U zijn tot het einde der eeuwen. Dus alleen in de Roomsche Kerk is de ware Christus te vinden. De Protestantsche Kerk is een nieuwe Kerk, door menschen gesticht en WELKE MENSCHEN! Foei, Luther, gij een stichter van Christus' Kerk ? ! ... Eeuwen na Christus ! Waar was de Kerk dan voor Luther, dus de eeuwen tusschen Christus en Luther ?

EENIGE VRAGEN AAN DE PROTESTANTEN :

Welke bewijzen heeft Luther gegeven dat hij met een goddelijke zending belast was ? Geen enkel. Integendeel, heel zijn leven is een schande voor hem en voor zijn volgelingen. Een afvallige kloosterling gehuwd met een uitgeloopen non en daarbij een drinkebroer... een fameuze Godsgezant voorwaar. Ge moogt hem hebben als stichter van uw Kerk !

Welk een van de honderde protestantsche secten is de ware ? De waarheid is toch maar één. Al uw secten zijn tegenstrijdig met elkaar. Waar moet ik zijn om de eene en de volle waarheid te vinden ? Of komt het zoo nauw niet ? Ik dacht toch dat de godsdienst iets serieuzer was.

Hoeveel heiligen heeft het protestantisme al voortgebracht ? Als men aanneemt : aan de vruchten erkent men den boom, dan staat de boom der Roomsche Kerk er toch heel anders voor dan de kale stronk van 't protestantisme. Men moet blind zijn om dat niet te zien.

Waarom zou ik protestant worden ? Volgens u kan men in 't katholicisme ook zalig worden. En in 't katholicisme zegt men : alleen in 't katholicisme kan men zalig worden. Dan neem ik toch lieven het ZEKERSTE en blijf ik katholiek. Er hangt te veel van af, waarlijk !

Waarom neemt gij uit hetzelfde Evangelie den eenen tekst aan en den anderen niet ? Wie geeft u het recht daartoe ? En hoe komt het dat de H.Geest, die zoogezegd u alles uitlegt, tot den eenen zus en tot den anderen zoo spreekt ? Hij spreekt zijn eigen voortdurend tegen. Mag ik dan niet met recht en reden twijffelen aan de ingeving van uwen H.Geest ? Ik dacht dat de H.Geest niets dan de waarheid kon aanleeren !

Waarom ziet men zoovel protestanten katholiek worden op hun sterfbed en niet omgekeerd ? Omdat een katholiek ten volle gerust is in zijn godsdienst en een protestant niet.

Wie wordt er van katholiek protestant ? Zeer weinigen ; zoovoel als geen. En dezen die het doen, doen het uit onwetendheid of belang. Het zijn toch zeker de beste katholieken niet die protestant worden, maar wel de beste protestanten die katholiek worden. En zoo zijn er tegenwoordig met duizenden en duizenden elk jaar. Zie maar naar Holland, Engeland, Amerika, enz.

WAAROM IK GEEN PROTESTANT WORDT ?

Omdat ik ten volle overtuigd ben van de waarheid van den Roomsch-katholieken godsdienst.

Omdat het protestantisme niet waar is en niet waar kan zijn.

Omdat hetgeen goed is in 't protestantisme overgebleven is uit het katholicisme en hetgeen niet goed is in strijd is met de waarheid.

Omdat het protestantisme maar een deel van de waarheid en niet de volle waarheid heeft.

Omdat het protestantisme geen enkel bewijs heeft om een mensch met gezond verstand te overtuigen.

Omdat ik niet zou weten tot welke van de ontelbare sekten, alle tegenstrijdig, mij te wenden.

Omdat ik mij afvraag wat die vreemde predikanten hier in ons land komen aanvangen ? Door wie werden zij gestuurd ? en vanwaar komt al dat geld der propaganda ?

Omdat ik er al te veel bij verliezen zou. Geen biecht meer, geen communie meer, geen doopsel meer,geen priesterschap meer, geen zekerheid meer, geen eenheid meer, geen gerustheid meer.

Ik blijf wat ik ben en houd aan het eenvoudig en zaligmakend geloof mijner moeder. Ik wil leven en sterven in de

EENE
HEILIGE
APOSTOLIEKE
ROOMSCHE-KATHOLIEKE KERK.

Protestantsche propagandisten ! Spaart u verdere moeite. Vlaanderen is door-en-door Roomsch-katholiek en wil het blijven, kost wat kost.

De terugtocht der Socialisten

De aftocht der socialistische ministers is voor het grootste deel der bevolking een ware verlossing geweest.

Toen M.Jaspar verleden jaar geroepen werd door den Koning, om het ministerie te vormen, na den val van het ministerie Poullet—Vandervelde, had hij hun vier zetels toegekend, op voorwaarde nochtans dat zij zich uitsluitend met de gezondmaking der financiën en met de heropbouring van den economischen toestand van het land zouden bezig houden.

De socialisten moesten bekennen dat zij België op den rand van den afgrond geleid hadden. Zij beseften alsdan zeer wel de gevolgen, die de daling van onzen frank moesten meesleepen ; het was gedaan met de besparingen van werklieden en burgers ; het was de ondergang van al hun cooperatieven en al hun kapitalistische inrichtingen.

Ook waren zij gelukkig in de heeren Jaspar en Francqui de redders te vinden die [illegible] den ellendigen toestand, waarin zij [illegible] redompeld hadden, moesten trekken en gedurende de eerste maanden van hun beheer toonden zij zich zeer braaf ; zij keurden al de maatregelen goed welke hun collega's voorstelden om ons land van den ondergang te bevrijden ; zij aanvaardden de capitalisatie van onzen frank aan 175 frank [illegible] Engelsch pond en brachten dus de [illegible] onze munt op 14 centiemen. Zij [illegible] er in toe dat millioenen nieuwe belastingen geheven werden, dat dus de lasten welke op de Belgische bevolking wogen, [illegible] verzwaard werden.

Al deze maatregelen, die misschien noodzakelijk en in alle geval onaangenaam waren, en talrijke slachtoffers moesten maken, zijn dus met algemeene stemmen, socialisten in begrepen, door al de leden van het kabinet Jaspar genomen geweest.

En nu, omdat zij weten dat deze maatregelen veel misnoegdheid onder de bevolking gewekt hebben en dat, ten andere, de verkiezingen beginnen te naderen, hebben zij een voorwendsel willen zoeken om zich terug te trekken. Dit voorwendsel is de veldtocht dien zij inleiden om de vermindering van den militairen diensttijd tot zes maanden te brengen.

Zij weten zeer wel dat, in de huidige omstandigheden de zes maanden niet kunnen toegestaan worden. Inderdaad in het voorstel dat zij zelven neergelegd hebben, is de diensttijd, ten gevolge van de terugroeinigen, op 6 ! 3 is 9 maanden gebracht.

Maar zes maanden klinken goed in de oren der massa, die niet verder denkt. En door dit kies-manœuver hopen de socialisten nog eens het volk met eenige leugens en loutere beloften te paaien en om den tuin te leiden.

Wij herhalen het : de aftocht der socialisten uit het ministerie is een gunstige gebeurtenis.

Werklieden en burgers gevoelen zeer wel dat door de aanwezigheid der socialisten nun onzinnige en onuitvoerbare leerstelsels langs om meer het bestuur doordringen en verleiden ; zij ondervinden maar al te wel welke dwangmiddelen er op de bevolking meer en meer beginnen te wegen.

Is het door het toedoen der socialisten niet en op het voorstel der hoogere ambtenaars, die langzamerhand den invloed der roode leiders ondergaan, dat talrijke maatregelen genomen werden, die de vrijheid verkrachten en de plagerijen en verdrukkingen vermeerderen ? Die maatregelen verwekken onder de burgerij een ware ontsteltenis, een gedurigen angst, en herinneren ons aan het regime van de Duitschers.

Aan dien toestand moet een einde gebracht worden ! De Belgen hebben vier jaar lang gestreden om hun land onafhankelijk en vrij te hebben. Zij hebben het recht in volle vrijheid te leven en zullen niet gedoogen dat de eene vrijheid na de andere beperkt en ingekrompen wordt.

Wij koesteren de hoop dat de nieuwe regeering zoo gauw mogelijk de belofte welke zij in de Kamer gedaan heeft, zal volbrengen en de vermindering der belastingen, de vereenvoudiging van ons fiscaal stelsel zal bewerkstelligen, en alzoo zal zij het vertrouwen en de erkentelijkheid der Belgische bevolking verdienen.

ENGELAND.

— **Een vogelzwerm boven den mist.** — Kapitein Wilcockson, een van de vliegers van de Imperial Airways, de vaste luchtdienst van Engeland naar het vasteland, heeft teen hij op het veld van Croydon geland was, het bericht meegebracht van een merkwaardige waarneming.

Toen hij zich boven een mistbank bevond die zich 160 km. ver uitstrekte, was hij verbaasd een aantal vogels te zien die in een pijlvormigen zwerm naar het Zuiden vlogen.

Hij was niet dicht genoeg bij hen, om te kunnen zien wat voor vogels het waren.Maar zij vlogen gestatig in den zonneschijn voort, zonder iets van den beganen grond te kunnen zien. Blijkbaar waren zij op trek. Het punt waar hij ze ontmoette, lag boven de buurt van Poix, in Frankrijk.

Zijn waarneming zou opnieuw bewijzen dat de vogels een benijdenswaardige instinct bezitten om zich te orienteeren.

IN DEN SENAAT.

De Hulde aan MGR. DEPLOIGE.

VERGADERING VAN DINSDAG 29 NOVEMBER 1927.

Voorzitter : de Heer LAFONTAINE, eerste ondervoorzitter.

De Voorzitter staat op en spreekt als volgt tot de rechtstaande vergadering :

Mevrouw, mijne heeren, het is met de levendigste ontroering dat wij het onverwachte en voorbarig afsterven hebben vernomen van onzen betreurden collega Mgr Deploige. Zoo hij slechts sedert enkele jaren aan onze werkzaamheden deelneemt heeft nochtans van meetaf aan de eerbiedige aandacht van de leden onzer hooge vergadering gewonnen.

Zijne ganische loopbaan, die geestenderks, was gewijd aan de opzienbarende heropleving der leer van Sint-Thomas, deed hem op het voorplan treden onder de doctoren die de faam der universiteit van Leuven maakten.

Zijn helder verstandzijne geleerdheid,zijn woord dat steunde op volvoldige en grondige kennis maakte van hem den aangewezen man om in 1906 aan het hoofd van het hooger instituut voor Thomistische wijsbegeerte de plaats in te nemen van zijn betoemden en doorluchtigen voorganger, Mgr Mercier, toen deze geroepen werd tot den aartsbisschoppelijken zetel van Mechelen.

Mgr Deploige begon zijn loopbaan aan de balie te Tongeren, rond 1880, doch van 1893 af werd hij leeraar aan de rechtskundige faculteit der Hoogeschool van Leuven. Alzus kwam hij in rechtsrechsche en wetenschappelijke studie vooling met den stichter van het hooger instituut voor wijsbegeerte.

Priester gewijd, wijdde hij zich met hart en geest aan het werk der Thomistische heropleving en zijne bedrijfsijverheid,die ruimschoots werd in beslag genomen door het ambt van leeraar en bestuurder, liet hem nochtans toe verscheidene werken uit te geven, waarunder vooral dient vermeld zijne studie over : « Le Contin de la moral et de la sociologie ».

Met onverdroten volharding wijdde hij zich aan de inrichting van voordrachten, die ten doel hadden aan de hoogeschoolwereld de schrijvers en de denkers te doen kennen, die in dit eerste kwart der twintigste eeuw de katholieke geleerden zijn op gebied van wetenschap, van wijsbegeerte, van kunst en van letterkunde, en onder hen vooral die welke zich bij de Thomische wijsbegeerte hebben aangesloten.

In den Senaat heeft hij vooral belang gesteld in de academische vraagstukken en onder meer van het hooger hoogeschoolonderwijs. Men zal zich gewis nog herinneren welken waardigen toon hij wist te geven aan deze bespreking en van welk een verheven gedachte hij blijk gaf bij deze gelegenheid. Zijn optreden werd insgelijks zeer opgemerkt bij de bespreking van het wetsontwerp betreffende de rechten en plichten der echtgenooten. Man van wetenschap en geweten, vol plichtbesef en toewijding, deed hij rond zich een onweerstaanbare aantrekkingskracht uitstralen, waardoor men begrijpt welken invloed hij uitoefende op al wie tot hem naderde en vooral op de hoogeschooljeugd. Ook zullen wij van hem in onze harten een onuitwischbaar aandenken bewaren. (Blijken van instemming vanwege alle leden).

De heer Hymans, minister van buitenlandsche zaken. — Met ontroering sluit de regeering zich aan bij de pakkende hulde die door den voorzitter werd gebracht aan den hoogstaanden persoon van den afgestorvene, Mgr Deploige, in zijne dubbele loopbaan van rechtsgeleerde en wijsgeer, voorerst als wereldlijke daarna als priester, heeft verdiensten en deugden ten toon gespreid die hem de achting van de wetenschappelijke wereld hebben verworven en hem in deze vergadering een gezag hebben doen verkrijgen, waarvan allen het aanzien en de minzaamheid erkenden.

Na de redevoering van den voorzitter zal ik het niet wagen een overzicht te geven van dit bestaan dat voorbarig werd gebroken en vervuld was met belangloozen arbeid en bezield door de merkwaardige geestelijke leiding van kardinaal Mercier.

Ik zal er mij toe bepalen op den drempel der loopbaan van Mgr Deploige te wijzen op zijn boek over « Le Referendum de Suisse », dat een helder licht heeft geworpen op een ernstig vraagstuk van openbaar recht waarop de Koning, Leopold II, en de heer August Beernaert de aandacht van het parlement en van de openbare meening hadden gevestigd.

In den Senaat nam Mgr Deploige slechts het woord wanneer zijn geweten hem gebood te spreken.

Zijn rol tijdens de bespreking der universitaire hervorming stelden in het licht de ervaring die hij had verworven op gebied van hoogere studien alsmede zijn helder begrip van de noodwendigheden van het hooger onderwijs.

Ik herinner mij de redevoering die hij verleden jaar uitsprak bij de bespreking der wet betreffende de rechten en plichten der echtgenooten. Iedereen bwonderde zijne kieschheid, zijne juridische kennis, zijne menschelijke en bescheiden zielskunde.

De heer Deploige was van minzamen omgang. Als men met hem sprak was men getroffen door zijn edel hart en zijn verheven geest.

Het was een man van wetenschap en geloof, een rechtzinnig karakter en een degelijk burger.

In hem verliezen wij eene kracht die bijdroeg tot de eer en de faam van den Senaat.

Wij zullen zijn aandenken trouw bewaren.

De heer Braun, — De dood heeft ons weer een collega ontrooven wiens aanwezigheid in onze rangen den Senaat tot eer strekte. De voorzitter van onze vergadering en de [illegible] van buitenlandsche zaken [illegible] [illegible] kende wijze de [illegible] [illegible] zijn wert dat welke dit [illegible] [illegible] oorzaak bij ons, in ganscheid [illegible] onze groepen. Zij hebben [illegible] de gaven waardoor de afgestorvene de genegenheid en hoogachting in ons midden wist te verwerven.

Mgr Deploige heeft hier slechts enkele jaren doorgebracht, genoeg nochtans om de mate van zijn kennis en van zijn breed inzicht te geven. Hij nam maar zelden deel aan het debat, doch wanneer hij het deed, dan bracht hij het dadelijk op een hooger peil en gaf er het uitzicht aan van een wijsgerige bespreking of van een academische beraadslaging.

Alzus zag men hem bij de behandeling van een wetsontwerp tot verzoenvorming van de formaliteiten voor echtscheidingen optreden tegen een instelling waarvan hij, met sterke bewoordingen, den nadeligen invloed op het gezinsleven [illegible] [illegible] [illegible]